

המומר: דוד של עטמו אמר כן.

127

בבא קידוש הדרושים שבת ששה וכוכב. הם יוצאים ספק שאין ספק שאר כל ספרא בלא תחטא מסיק ה. אלא פרטיקן דתנן ר' בר לומשטיין ט' כ"ד).

卷之三

מי יעד באחד ומי ישבון בהדר קשד הולך הימים וטועל אוך דמיון
לא רגל געל לשוננו וזה עדר גוות נעלום (ההה טזוו): מתריך זה המתריך לא נון ונישל
ואמרם מודע אוט ליקודם רבייה מון הדמיון הלה כלב אל ערלים ולא מלולים. השובבה: מי נון תריה
תליארלי היי אומבר הקברה. ביד צו ביד מעלה. וכשה אומבר לנברת השין זילאך לא
מישך (רב). סיבכאנ. ואיתם אודם. עמאבר לאח המשב אדרמי כי אודך
הדא (רב) סיבכאנ. ושלהרטה: אמת הא שוד אודם גומס להרבה מות עד
צבר בעוים עצמאן. וגעה ונהטה לוויט בתר הקדרש ראל לאנברה
עמאל בעוד גונד ווועס כאוחד מונס (עבירה א'). ווועס אנטה דם בעצם
30 עמאבר לאח דם ווועס אומבר לאח יומ ווועס (ההה קילויו). ווועס
תאוד להדרה שעמאבר ובור ה. לבוב אודם געל בשער אודם געל בשער
שעבצבר עצמן לבוב בבור אודם געל, ובביב כל בן נבר אודם געל געלן, וכל
ההשו שבותה יי' גאנ-בר). איז אט אבאה התא בעינס מה הנטא ראל געלן, וכל
35 יונק שעתדים בתרודם. ואשלע אט ישבור להדרה ראים. אפלו הcli. עד דוד של למדת
ויבא בא בקהל, וה. וגעד בעל הדרה טבנין. בשיר הילא, שחר. אטב שעלה מורה
הווע בעשך ובתבנית להדרן. דרים יקונגע (טשליל כהה). כתהנער, בצדקה, ייכטר העונין
שיש לא. איזיל הילא סתוב ובה רושען. יונבעה (טשליל כהה). כתהנער, בצדקה, ייכטר העונין
עכבר טזוו). ווועס כהוב לאודך לא אודך, ראל שאטו ומיל, תשען.

2 אנדַרְתָּה — אֲנָדָרְתָּה
 3 גַּשְׁבָּבָא — גַּשְׁבָּבָה
 4 מִיהָרָה — מִיהָרָה
 5 קַשְׁבָּבָא — קַשְׁבָּבָה
 6 כְּבָבָה תְּרָה — כְּבָבָה תְּרָה
 7 אַמְּמִים — אַמְּמִים
 8 מַשְׁפֵּט בְּגַדְרָקָה — מַשְׁפֵּט בְּגַדְרָקָה
 9 כְּבָבָה יְהוּנָה — כְּבָבָה יְהוּנָה
 10 סְמָרָתָם — הַמְּבָרָךְ
 11 גְּדוֹלָה — גְּדוֹלָה
 12 וְאַמְּרָה — וְאַמְּרָה
 13 גַּשְׁבָּא — גַּשְׁבָּא
 14 גַּשְׁבָּבָה — גַּשְׁבָּבָה
 15 בְּמִתְּחַמְּסָה — בְּמִתְּחַמְּסָה
 16 שְׁבָתָה — שְׁבָתָה
 17 לְמַבָּרָךְ — לְמַבָּרָךְ
 18 רְבִירָה — רְבִירָה
 19 גַּלְעֵל — גַּלְעֵל
 20 מִשְׁעָן — מִשְׁעָן
 21 חַיָּה — חַיָּה

בציבורו באניה של שענין רוד (היה לאייאן); קאנטו גאל עטעהן (היה לאויב). צוורי הייד הרטה... תחטוטם היה (היה לאויב). ליטר שעהה עון בשין. מכל צוורי הייד הרטה... (היה לאויב); כחוב בידר גערל. תשובה: כן (היה לאויב).

375 בברות שמהמורות בשיו' מדרב. בסיר' זה מורה חז"ל היה לזכור מורה בברות להשתענו (תורה, ליאו): רחוי זה מדבר שזכר בה כ"ז ברכות רחוי אלה ישב בדורות מלפני עליון.

355   **שא'** שערם לאשכם... יובא מלך הכהן והה' ב'ד'(ז). ולבירך ה'רי מץנ' שׁשׁס' בעבדך ירד לעוניהם. והא כתיב לא תחן הסירוד לראות שחה (תוה' ס'ז'ו). – במלשות לא ממש דרכיה אלה תולדות שם של היליד וזה עד ותויה את אברם (בר' ז'א'-כ').

הו אמר לו: גען סבוד ה' אשר מילא את הארץ
וילך כבורי אך בשורי שכון לנטה (מחה, סמ'יט). ב', מסקנין להלוי שופתיך המבונם בשמי,
ונמצוא דבריהם טהורם זה והו. עשה, בשלהוא שאלא יט הדוא מה מלך הצבאות (וליה, זידר'ו),
הויה לו ליהשכ איזה מלך והכבוד. אם אמר: מי אונער שי הוא זה מלך הכבוד והשב
הו אמר לו: גען סבוד ה' אשר מילא את הארץ

150

395 מתרפל גל עצמן שאה מלך ועל שלמה בנו, והמגינים מוחרים כל ריבאר נס שמש (תהה, טביה), כלהם קרכ' רהה דהן ערב בעיש ואמר בישן: קרכ' רהה דהן לשלמה אלהים משפטך למלך קון זגדתקד לבן מלך (הה, עב' בא'): קרכ' רהה דהן

קְלַת אֶת־הָמִשְׁנָה וְקָרְבָּן־עֲמָלֵךְ בְּעֵד־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל